

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

65. aastakäik

7. veebruar 2022

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2022/C 64/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
--------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2022/C 64/02	Kohtuasi C-375/20: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 13. oktoobri 2021. aasta määrus (Tribunal da Relação de Coimbra eelotsusetaotlus – Portugal) – Liberty Seguros, Companhia de Seguros y Reaseguros, SA – Sucursal em Portugal, anciennement Liberty Seguros SA versus DR (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Mootorsõidukite kasutamise kohustuslik tsiviilvastutuskindlustus – Direktiiv 2009/103/EÜ – Kindlustusleping, mis on sõlmitud valeandmete alusel – Ilma loata rahvusvaheline reisijate- ja kaubavedu – Kindlustuslepingu tühisus – Mõju õnnetuses kannatanud kolmandatele isikutele ja asutusele, kes peab neile isikutele kahju hüvitama)	2
2022/C 64/03	Kohtuasi C-583/20: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 21. oktoobri 2021. aasta määrus (Kúria eelotsusetaotlus – Ungari) – EuroChem Agro Hungary Kft versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 ja artikkel 99 – Ühine käibemaksusüsteem – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikkel 273 – Pettusevastane võitlus – Kaubavedudega seotud deklareerimiskohustus – Elektrooniline maantee kaubaveoste jälgimise süsteem – Riskirühma maksumaksjatele kohaldatav sanktsioonide süsteem – Proportsionaalsus) . . .	3

2022/C 64/04	Kohtuasi C-691/20: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 22. oktoobri 2021. aasta määrus (Tribunal Judicial da Comarca do Porto Este – Penafiel – Juízo Trabalho eelotsusetaotlus – Portugal) – B versus O, P, OP, G, N (Eelotsusetaotlus – Euroopa Liidu õigus – Põhimõtted – ELTL artikkel 18 – Võrdne kohtlemine – Kodakondsuse alusel diskrimineerimine – Keeld – ELTL artikkel 49 – Asutamisvabadus – Kontserni kuuluvate äriühingute solidaarne vastutus sellisest töölepingust tulenevad nõuete eest, mille on sõlminud üks nendest äriühingutest – Teises liikmesriigis asutatud äriühingute välistamine asjaomase liikmesriigi õigusaktidega)	3
2022/C 64/05	Kohtuasi C-87/21: Euroopa Kohtu (kuues koda) 14. oktoobri 2021. aasta määrus (Curtea de Apel Cluj eelotsusetaotlus – Rumeenia) – NSV, NM versus BT (Eelotsusetaotlus – Euroopa Liidu Kohtu kodukorra artikkel 99 – Tarbijakaitse – Direktiiv 93/13/EMÜ – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Kohaldamisala – Artikli 1 lõige 2 – Kohustuslikel õigusnormidel põhinevad lepingutingimused – Välisvaluutas nomineeritud krediidlepingud – Vahetusrisi käsitlevad tingimused, mis kordavad riigisisese õiguse dispositiivset õigusnormi – Laenajast krediidiasutusel lasuva teavitamiskohustuse väidetav täitmata jätmine – Nõue, et tegutsetaks heas usus – Analüüs, mille riigisisene kohus peab tegema esmajärjekorras vastavalt direktiivi 93/13 artikli 1 lõikele 2)	4
2022/C 64/06	Kohtuasi C-316/21: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 6. oktoobri 2021. aasta määrus (Raad van State eelotsusetaotlus – Belgia) – Monument Vandekerckhove NV versus Stad Gent (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Direktiiv 2014/24/EL – Menetluse kulg – Osalejate valimine ja lepingute sõlmimine – Artikkel 63 – Pakkuja, kes hankija nõuetele vastamiseks toetub teise üksuse suutlikkusele – Pakkujalt nõutavate tehnilise ja kutsealase suutlikkuse kvalifitseerimise tingimuste täitmata jätmine üksuse poolt, kelle suutlikust soovib pakkuja kasutada – Kohustus lubada pakkujal see üksus asendada – Proportsionaalsuse põhimõte)	5
2022/C 64/07	Kohtuasi C-193/21 P: RY-i 25. märtsil 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 13. jaanuari 2021.aasta otsuse peale kohtuasjas T-824/19: RY versus komisjon	5
2022/C 64/08	Kohtuasi C-382/21 P: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) 23. juunil 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 14. aprilli 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-579/19: The KaiKai Company Jaeger Wichmann GbR versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)	6
2022/C 64/09	Kohtuasi C-387/21 P: Asolo LTD ja WeMO Brands BV 23. juunil 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 28. aprilli 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-509/19: Asolo versus EUIPO	7
2022/C 64/10	Kohtuasi C-473/21: Franz Schröder GmbH & Co. KG 2. augustil 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 2. juuni 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-854/19: Franz Schröder versus EUIPO	7
2022/C 64/11	Kohtuasi C-474/21: Franz Schröder GmbH & Co. KG 2. augustil 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 2. juuni 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-855/19: Franz Schröder versus EUIPO	7
2022/C 64/12	Kohtuasi C-475/21: Franz Schröder GmbH & Co. KG 2. augustil 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 2. juuni 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-856/19: Franz Schröder versus EUIPO	8
2022/C 64/13	Kohtuasi C-520/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Poola) 24. augustil 2021 – A.S. versus Bank M. SA	8
2022/C 64/14	Kohtuasi C-523/21: Innovative Cosmetic Concepts LLC 24. augustil 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 16. juuni 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-196/20: Chanel versus EUIPO – Innovative Cosmetic Concepts (INCOCO)	9
2022/C 64/15	Kohtuasi C-537/21 P: PL-i 25. augustil 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 16. juuni 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-586/19: PL versus komisjon	9
2022/C 64/16	Kohtuasi C-582/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie (Poola) 17. septembril 2021 – FY versus Profi Credit Polska S.A.	10

2022/C 64/17	Kohtuasi C-589/21 P: Abitron Germany GmbH 23. septembril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 14. juuli 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-75/20: Abitron Germany GmbH <i>versus</i> Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)	11
2022/C 64/18	Kohtuasi C-619/21 P: Cora 1. oktoobril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 20. juuli 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-500/19: Coravin vs. EUIPO – Cora (CORAVIN)	11
2022/C 64/19	Kohtuasi C-632/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 2 de Granadilla de Abona (Hispaania) 14. oktoobril 2021 – JF ja NS <i>versus</i> Diamond Resorts Europe Limited (filiaal Hispaanias), Diamond Resorts Spanish Sales S.L. ja Sunterra Tenerife Sales S.L.	12
2022/C 64/20	Kohtuasi C-635/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Bremen (Saksamaa) 15. oktoobril 2021 – LB GmbH <i>versus</i> Hauptzollamt D	13
2022/C 64/21	Kohtuasi C-640/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Cluj (Rumeenia) 19. oktoobril 2021 – SC Zes Zollner Electronic SRL <i>versus</i> Direcția Regională Vamală Cluj – Biroul Vamal de Frontieră Aeroport Cluj Napoca	13
2022/C 64/22	Kohtuasi C-654/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Okręgowy w Warszawie (Poola) 28. oktoobril 2021 – LM <i>versus</i> KP	14
2022/C 64/23	Kohtuasi C-664/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Sloveenia) 5. novembril 2021 – NEC PLUS ULTRA COSMETICS AG <i>versus</i> Sloveenia Vabariik	14
2022/C 64/24	Kohtuasi C-669/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Judicial da Comarca do Porto – Juízo Central Cível da Póvoa de Varzim (Portugal) 9. novembril 2021 – Gencoal S.A. <i>versus</i> Conceito Norte – Consultadoria de Gestão, Lda., BT	15
2022/C 64/25	Kohtuasi C-670/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Köln (Saksamaa) 9. novembril 2021 – BA <i>versus</i> Finanzamt X	16
2022/C 64/26	Kohtuasi C-687/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hagen (Saksamaa) 16. novembril 2021 – BL <i>versus</i> Saturn Saturn Electro-Handelsgesellschaft mbH Hagen	16
2022/C 64/27	Kohtuasi C-689/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Østre Landsret (Taani) 16. novembril 2021 – X <i>versus</i> Udlændinge- og Integrationsministeriet	17
2022/C 64/28	Kohtuasi C-691/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa) 18. novembril 2021 – Cafpi SA, Aviva assurances SA <i>versus</i> Enedis SA	18
2022/C 64/29	Kohtuasi C-702/21 P: Laboratoire Pareva 19. novembril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 15. septembri 2021. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-337/18 ja T-347/18: Laboratoire Pareva ja Biotech3D <i>versus</i> komisjon	18
2022/C 64/30	Kohtuasi C-705/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Győri Ítéltábla (Ungari) 23. novembril 2021 – MJ <i>versus</i> AxFin Hungary Zrt.	19
2022/C 64/31	Kohtuasi C-707/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa) 24. novembril 2021 – Recamier SA <i>versus</i> BR	20
2022/C 64/32	Kohtuasi C-711/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Belgia) 25. novembril 2021 – XXX <i>versus</i> État belge, esindaja: Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration	21
2022/C 64/33	Kohtuasi C-712/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Belgia) 25. novembril 2021 – XXX <i>versus</i> État belge, esindaja: Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration	21
2022/C 64/34	Kohtuasi C-719/21 P: Frédéric Jouvini 25. novembril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 26. aprilli 2021. aasta määruse peale kohtuasjas T-472/20 ja T-472/20 AJ II: Jouvin <i>versus</i> komisjon	22
2022/C 64/35	Kohtuasi C-726/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Županijski sud u Puli-Pola (Horvaatia) 30. novembril 2021 – Kriminaalmenetlus järgmiste isikute suhtes GR, HS, IT, INTER CONSULTING d.o.o. (likvideerimisel)	23

2022/C 64/36	Kohtuasi C-742/21 P: Coopérative des artisans pêcheurs associés (CAPA), Jean Derosière, Fabien Hagneré jt 30. novembril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas laiendatud koda) 15. septembri 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-777/19: CAPA jt <i>versus</i> komisjon	24
2022/C 64/37	Kohtuasi C-757/21 P: Nichicon Corporationi 9. detsembril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda laiendatud koosseisus) 29. septembri 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-342/18: Nichicon Corporation <i>versus</i> komisjon	25
2022/C 64/38	Kohtuasi C-759/21 P: Nippon Chemi-Con Corporationi 10. detsembril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda laiendatud koosseisus) 29. septembri 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-363/18: Nippon Chemi-Con Corporation <i>versus</i> komisjon	26
2022/C 64/39	Kohtuasi C-366/19: Euroopa Kohtu presidendi 26. oktoobri 2021. aasta määrus (Sofiyski rayoneni sadi eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – „BOSOLAR“ EOOD <i>versus</i> „CHEZ ELEKTRO BULGARIA“ AD, menetluses osales: „NATSIONALNA ELEKTRICHESKA KOMPANIA“ EAD	28
2022/C 64/40	Kohtuasi C-136/21: Euroopa Kohtu presidendi 26. oktoobri 2021. aasta määrus (Tribunal Constitucionali eelotsusetaotlus – Portugal) – Autoridade Tributária e Aduaneira <i>versus</i> VectorImpacto – Automóveis Unipessoal Lda	28
Üldkohus		
2022/C 64/41	Kohtuasi T-751/21: 26. novembril 2021 esitatud hagi – EMS Electro Medical Systems <i>versus</i> EUIPO (AIRFLOW)	29
2022/C 64/42	Kohtuasi T-762/21: 8. detsembril 2021 esitatud hagi – C&C IP UK <i>versus</i> EUIPO – Tipico Group (t)	29
2022/C 64/43	Kohtuasi T-766/21: 9. detsembril 2021 esitatud hagi – Daw <i>versus</i> EUIPO – Sapa Building Systems (alpina)	30
2022/C 64/44	Kohtuasi T-776/21: 14. detsembril 2021 esitatud hagi – Gameageventures <i>versus</i> EUIPO (GAME TOURNAMENTS)	31

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas**(2022/C 64/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 51, 31.1.2022

Eelmised väljaanded

ELT C 37, 24.1.2022

ELT C 24, 17.1.2022

ELT C 11, 10.1.2022

ELT C 2, 3.1.2022

ELT C 513, 20.12.2021

ELT C 502, 13.12.2021

Käesolevad tekstid on kättesaadavad

EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>.

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 13. oktoobri 2021. aasta määrus (Tribunal da Relação de Coimbra eelotsusetaotlus – Portugal) – Liberty Seguros, Companhia de Seguros y Reaseguros, SA – Sucursal em Portugal, anciennement Liberty Seguros SA versus DR

(Kohtuasi C-375/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Mootorsõidukite kasutamise kohustuslik tsiviilvastutuskindlustus – Direktiiv 2009/103/EÜ – Kindlustusleping, mis on sõlmitud valeandmete alusel – Ilma loata rahvusvaheline reisijate- ja kaubavedu – Kindlustuslepingu tühisus – Mõju õnnetuses kannatanud kolmandatele isikutele ja asutusele, kes peab neile isikutele kahju hüvitama)

(2022/C 64/02)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal da Relação de Coimbra

Põhikohtuasja menetluse pooled

Hageja: Liberty Seguros, Companhia de Seguros y Reaseguros, SA – Sucursal em Portugal, anciennement Liberty Seguros SA

Kostja: DR

Menetluses osalesid: Fundo de Garantia Automóvel, VS, FN, JT, Seguradoras Unidas SA

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiivi 2009/103/EÜ mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustuse ja sellise vastutuse kindlustamise kohustuse täitmise kohta artikli 3 esimest lõiku ja artikli 13 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille tagajärjel liiklusõnnetuses kannatanud kolmandate isikute suhtes saab viidata mootorsõidukite tsiviilvastutuskindlustuse lepingu tühisusele, mis oli tingitud sellest, et kindlustusvõtja tegeles ärilisel eesmärgil rahvusvaheliste vedudega ilma selleks luba omamata, ja sellest, et kindlustusvõtja oli seda lepingut sõlmides jätnud kindlustusseltsile andmed esitamata või esitanud talle valeandmeid, isegi kui kahju kannatanud kolmandad isikud on reisijad, kellele ei võinud see loa puudumine teadmata olla.

⁽¹⁾ ELT C 348, 19.10.2020.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 21. oktoobri 2021. aasta määrus (Kúria eelotsusetaotlus – Ungari) – EuroChem Agro Hungary Kft versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Kohtuasi C-583/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 ja artikkel 99 – Ühine käibemaksusüsteem – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikkel 273 – Pettusevastane võitlus – Kaubavedudega seotud deklareerimiskohustus – Elektrooniline maantee kaubaveoste jälgimise süsteem – Riskirühma maksumaksjatele kohaldatav sanktsioonide süsteem – Proportsionaalsus)

(2022/C 64/03)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kúria

Põhikohtuasja menetluse pooled

Kaebaja: EuroChem Agro Hungary Kft.

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artiklit 273 ning proportsionaalsuse põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, milles määratakse maksumaksjale, kes on kvalifitseeritud riigisisese õiguse tähenduses „riskirühma maksumaksjaks“, trahv, mille eesmärk on karistada teda kaubaveoste deklaratsioonides esinevate eeskirjade rikkumise eest ja mille suurus ei tohi mingil juhul olla väiksem kui 30 % summast, mis moodustab 40 % veetava kauba väärtusest.

⁽¹⁾ ELT C 28, 25.1.2021

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 22. oktoobri 2021. aasta määrus (Tribunal Judicial da Comarca do Porto Este – Penafiel – Juízo Trabalho eelotsusetaotlus – Portugal) – B versus O, P, OP, G, N

(Kohtuasi C-691/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Liidu õigus – Põhimõtted – ELTL artikkel 18 – Võrdne kohtlemine – Kodakondsuse alusel diskrimineerimine – Keeld – ELTL artikkel 49 – Asutamisvabadus – Kontserni kuuluvate äriühingute solidaarne vastutus sellisest töölepingust tulenevad nõuete eest, mille on sõlminud üks nendest äriühingutest – Teises liikmesriigis asutatud äriühingute välistamine asjaomase liikmesriigi õigusaktidega)

(2022/C 64/04)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Judicial da Comarca do Porto Este – Penafiel – Juízo Trabalho

Põhikohtuasja menetluse pooled

Hageja: B

Kostjad: O, P, OP, G, N

Resolutsioon

ELTL artikliga 49 rakendatud diskrimineerimise keelu põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus riigisisesed õigusnormid, mille kohaselt ei saa äriühingut, kes on asutatud muus liikmesriigis kui see, kus asub tema kontrollitav äriühing, pidada solidaarselt vastutavaks viimati nimetatud äriühingu võlgade eest, mis tulenevad töölepingust.

(¹) ELT C 110, 29.3.2021

Euroopa Kohtu (kuues koda) 14. oktoobri 2021. aasta määrus (Curtea de Apel Cluj eelotsusetaotlus – Rumeenia) – NSV, NM versus BT

(Kohtuasi C-87/21) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Liidu Kohtu kodukorra artikkel 99 – Tarbijakaitse – Direktiiv 93/13/EMÜ – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Kohaldamisala – Artikli 1 lõige 2 – Kohustuslikel õigusnormidel põhinevad lepingutingimused – Välisvaluutas nomineeritud krediitdilepingud – Vahetusrisiki käsitlevad tingimused, mis kordavad riigisese õiguse dispositiivset õigusnormi – Laenajast krediitdiasutusel lasuva teavitamiskohustuse väidetav täitmata jätmine – Nõue, et tegutsetaks heas usus – Analüüs, mille riigisene kohus peab tegema esmajärjekorras vastavalt direktiivi 93/13 artikli 1 lõikele 2)

(2022/C 64/05)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Cluj

Põhikohtuasja menetluse pooled

Hagejad: NSV, NM

Kostja: BT

Resolutsioon

Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 1 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et tarbija ja müüja või teenuseosutaja vahelisse, välisvaluutas nomineeritud lepingusse lisatud tingimus, mis peegeldab riigisese õiguse dispositiivset õigusnormi, ei kuulu selle direktiivi kohaldamisalasse, isegi kui:

- riigisene seadusandja ei ole seda riigisese õiguse sätet hinnanud, et tagada tarbija ja müüja või teenuseosutaja huvide tasakaal tarbijatega sõlmitud pangalaenulepingute konkreetses kontekstis;
- müüja või teenuseosutaja on lisanud selle tingimuse asjassepuutuvasse lepingusse, täitmata tal lasuvat teavitamis- ja läbipaistvuskohustust;
- on olemas tõendid, mis lubavad asuda seisukohale, et asjassepuutuv müüja või teenuseosutaja lisas selle tingimuse lepingusse, toimides halvas usus, kuivõrd sellele müüjale või teenuseosutajale ei saanud olla teadmata, et vastava tingimuse kohaldamine võib tuua tarbija kahjuks kaasa selle lepingu poolte õiguste ja kohustuste olulise tasakaalustamatuse.

(¹) ELT C 206, 31.5.2021.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 6. oktoobri 2021. aasta määrus (Raad van State eelotsusetaotlus – Belgia) – Monument Vandekerckhove NV versus Stad Gent

(Kohtuasi C-316/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Direktiiv 2014/24/EL – Menetluse kulg – Osalejate valimine ja lepingute sõlmimine – Artikkel 63 – Pakkuja, kes hankija nõuetele vastamiseks toetub teise üksuse suutlikkusele – Pakkujalt nõutavate tehnilise ja kutsealase suutlikkuse kvalifitseerimise tingimuste täitmata jätmine üksuse poolt, kelle suutlikust soovib pakkuja kasutada – Kohustus lubada pakkujal see üksus asendada – Proportsionaalsuse põhimõte)

(2022/C 64/06)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja menetluse pooled

Kaebaja: Monument Vandekerckhove NV

Vastustaja: Stad Gent

Menetluses osalesid: Denys NV, Aelterman BVBA

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta artikli 63 lõike 1 teist lõiku koostoimes võrdse kohtlemise, diskrimineerimiskeelu ja proportsionaalsuse põhimõtetega vastavalt sama direktiivi artikli 18 lõikele tuleb tõlgendada nii, et kui avaliku sektori hankija tuvastab, et üksus, kelle suutlikkusele ettevõtja soovib tugineda, ei vasta kvalifitseerimise tingimustele, siis on hankijal kohustus nõuda ettevõtjalt selle üksuse asendamist, kui ettevõtja ei taha enda väljajätmist hankemenetlusest.

⁽¹⁾ ELT C 320, 9.8.2021.

RY-i 25. märtsil 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 13. jaanuari 2021.aasta otsuse peale kohtuasjas T-824/19: RY versus komisjon

(Kohtuasi C-193/21 P)

(2022/C 64/07)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: RY (esindaja: avocat J.-N. Louis)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Euroopa Kohus (kuues koda) jättis 9. detsembri 2021. aasta määrusega apellatsioonkaebuse ilmselge vastuvõetavamatuse tõttu läbi vaatamata.

**Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) 23. juunil 2021 esitatud apellatsioonkaebus
Üldkohtu (kolmas koda) 14. aprilli 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-579/19: The KaiKai Company
Jaeger Wichmann GbR versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)**

(Kohtuasi C-382/21 P)

(2022/C 64/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) (esindajad: D. Hanf, D. Gája, E. Markakis, V. Ruzek)

Teine menetlusosaline: The KaiKai Company Jaeger Wichmann GbR

Apellandi nõuded

- tühistada tervikuna Euroopa Kohtu 14. aprilli 2021. aasta otsus kohtuasjas T-579/19, The KaiKai Company Jaeger Wichmann vs. EUIPO (võimlemis- või spordiseadmed ja vahendid);
- jätta tervikuna rahuldamata esimese kohtuastme hageja esitatud hagi EUIPO kolmanda apellatsioonikoja otsuse peale asjas R 573/2019-3;
- mõista apellatsioonmenetluse ja esimese astme menetluse kulud välja hagejalt esimeses kohtuastmes.

Väited ja peamised argumendid

Apellant, EUIPO esitab määruse (EÜ) nr 6/2002⁽¹⁾ artikli 41 lõike 1 rikkumist puudutava väite, milles ta tõstatab liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse või edasiarendamise seisukohast olulise küsimuse Euroopa Kohtu põhikirja artikli 58a kolmanda lõigu tähenduses.

Vaidlustatud kohtuotsus rikub määruse nr 6/2002 artikli 41 lõiget 1, kuna see on vastuolus selle sätte selge ja ühemõttelise sõnastusega, millega ei reguleerita õiguslikke lünki (*lacuna legis*) juhtumi puhul, kui registreeritud disainilahenduse prioriteedinõue põhineb varasemal „patendil“. Seetõttu läks Üldkohus vastuollu liidu seadusandja selge ja ühemõttelise otsusega välistada patendid registreeritud disainilahenduste prioriteedinõuete aluste hulgast ja piirduda selliste nõuete puhul üksnes varasemate disainilahendustega.

Vaidlustatud kohtuotsus rikub määruse nr 6/2002 artikli 41 lõiget 1, kuna see asendab selles sätestatud selged ja ammendavad õigusnormid otsese viitega Pariisi konventsioonile⁽²⁾. Sellest tuleneb paratamatult, et tunnustatakse Pariisi konventsiooni artiklis 4 sätestatu vahetut õigusmõju, mis on vastuolus Euroopa Kohtu väljakujunud praktikaga, mille kohaselt Pariisi konventsioon ega TRIPS-leping⁽³⁾ ei anna üksikisikutele õigust liidu õiguse alusel pöörduda Euroopa Liidu kohtutesse.

Lõpuks väidab apellant, et vaidlustatud kohtuotsus rikub määruse nr 6/2002 artikli 41 lõiget 1, kuna selles asendatakse selles sätestatud selged ja ammendavad õigusnormid Pariisi konventsiooni artikli 4 väära tõlgendusega. Pariisi konventsioon ei sisalda õiguslikku alust, mis võimaldaks põhjendada Üldkohtu järeltõlgimist, et registreeritud disainilahenduse prioriteedinõude võib esitada kaheteistkümnelt kuu pikkuse prioriteedinõude esitamise tähtaja jooksul patendi alusel.

Rahvusvahelise õiguse ja liidu õiguse vahelise seose aluspõhimõtete, mida vaidlustatud kohtuotsuses ei ole järgitud, eesmärk on muu hulgas kaitsta institutsioonide vahelist tasakaalu ja liidu õiguskorra autonoomsust ning neil on liidu õiguskorras oluline ja põhimõtteline tähendus. Vaidlustatud kohtuotsus ei mõjuta mitte ainult prioriteedinõuete küsimust intellektuaalomandi registreerimisel vaid kujutab endast ka pretsedenti kõigi TRIPS-lepingu kohaldamisalasse kuuluvate reguleerimisvaldkondade jaoks.

Apellatsioonkaebuse vastuvõetavus

Euroopa Kohtu (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) 10. detsembri 2021. aasta määrusega tunnistati apellatsioonkaebus täies ulatuses vastuvõetavaks.

- (¹) Nõukogu 12. detsembri 2001. aasta määrus (EÜ) nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta (EÜT 2002, L 3, lk 1; ELT eriväljaanne 13/27, lk 142).
- (²) 20. märtsil 1883. aastal Pariisis allkirjastatud, viimati 14. juulil 1967 Stockholmis läbi vaadatud ning 28. septembril 1979 muudetud tööstusomandi kaitse konventsioon (*United Nations Treaty Series*, 828. kd, nr 11851, lk 305; edaspidi „Pariisi konventsioon“).
- (³) Intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspektide leping (EÜT 1994, L 336, lk 1; ELT eriväljaanne 11/21, lk 80; edaspidi „TRIPS-leping“).

Asolo LTD ja WeMO Brands BV 23. juunil 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 28. aprilli 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-509/19: Asolo versus EUIPO

(Kohtuasi C-387/21 P)

(2022/C 64/09)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Asolo LTD ja WeMO Brands BV (esindajad: *advocaat* W. Pors ja *advocaat* N. Dorenbosch)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 13. detsembri 2021. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ning jätta Asolo LTD and WeMo Brands BV kohtukulud nende endi kanda.

Franz Schröder GmbH & Co. KG 2. augustil 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 2. juuni 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-854/19: Franz Schröder versus EUIPO

(Kohtuasi C-473/21)

(2022/C 64/10)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Franz Schröder GmbH & Co. KG (esindajad: *Rechtsanwälte* L. Pechan, N. Fangmann)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet, RDS Design ApS

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 8. detsembri 2021. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta Franz Schröder GmbH & Co. KG kohtukulud tema enda kanda.

Franz Schröder GmbH & Co. KG 2. augustil 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 2. juuni 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-855/19: Franz Schröder versus EUIPO

(Kohtuasi C-474/21)

(2022/C 64/11)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Franz Schröder GmbH & Co. KG (esindaja: *Rechtsanwälte* L. Pechan, N. Fangmann)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), RDS Design ApS

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 8. detsembri 2021. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta Franz Schröder GmbH & Co. KG kohtukulud tema enda kanda.

Franz Schröder GmbH & Co. KG 2. augustil 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 2. juuni 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-856/19: Franz Schröder versus EUIPO

(Kohtuasi C-475/21)

(2022/C 64/12)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Franz Schröder GmbH & Co. KG (esindajad: Rechtsanwälte L. Pechan, N. Fangmann)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), RDS Design ApS

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 8. detsembri 2021. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta Franz Schröder GmbH & Co. KG kohtukulud tema enda kanda.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Poola) 24. augustil 2021 – A.S. versus Bank M. SA

(Kohtuasi C-520/21)

(2022/C 64/13)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

Põhikohtuasja pooled

Hageja: A.S.

Kostja: Bank M. SA

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes⁽¹⁾ artikli 6 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1 ning tõhususe, õiguskindluse ja proportsionaalsuse põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et need välistavad liikmesriigi õigusnormide niisuguse kohtuliku tõlgendamise, mille kohaselt juhul, kui leitakse, et panga ja tarbija sõlmitud laenuleping on ebaõiglaste lepingutingimuste tõttu algusest peale kehtetu, on lepingupooltel lisaks selle lepingu täitmiseks makstud raha (pank – laenusumma, tarbija – osamaksed, tasud, vahendustasud ja kindlustusmaksed) tagasimaksmisele ning alates maksenõude saamise hetkest seadusjärgsetele viivistele, õigus nõuda ka muid tasusid, sealhulgas esitada nõudeid (eelkõige tasu, hüvitisi, kuluhüvitisi või makstud summade indekseerimist) selle eest, et:

1. rahalise kohustuse täitjalt võeti ajutiselt võimalus oma raha kasutada, nii et ta kaotas võimaluse seda investeerida ja sellest kasu saada;
2. rahalise kohustuse täitja kandis laenulepingu teenindamise ja laenuraha teisele poolele ülekandmise kulud;
3. rahalise hüvitise saaja sai kasu, mis seisnes selles, et ta sai ajutiselt kasutada kellegi teise raha, sealhulgas investeerida seda ja saada tänu sellele kasu;
4. rahalise hüvitise saajal oli ajutiselt võimalus kasutada kellegi teise raha tasuta, mis oluks turutingimustes võimatu;

5. raha ostujõud on aja möödumisel langenud, mis tähendab rahalise kohustuse täitjale tegelikku kahjumit;
6. raha ajutist kasutusse andmist võib samastada teenuse osutamisega, mille eest rahalise kohustuse täitja ei ole saanud tasu?

⁽¹⁾ ELT 1993, L 95, lk 29.

Innovative Cosmetic Concepts LLC 24. augustil 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 16. juuni 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-196/20: Chanel versus EUIPO – Innovative Cosmetic Concepts (INCOCO)

(Kohtuasi C-523/21)

(2022/C 64/14)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Innovative Cosmetic Concepts LLC (esindajad: advokaadid J. Oria Sousa-Montes, P. Revuelta Martos ja I. Temiño Cenicerós)

Teine menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Chanel

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 16. detsembri 2021. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata.

PL-i 25. augustil 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 16. juuni 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-586/19: PL versus komisjon

(Kohtuasi C-537/21 P)

(2022/C 64/15)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: PL (esindaja: *avocate* N. de Montigny)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- rahuldada apellatsioonkaebus ja tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- saata kohtuasi tagasi Üldkohtule;
- mõista apellandi käesoleva menetluse ja esimese astme menetluse kohtukulud välja vastustajalt apellatsioonimenetluses.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuses esitab apellant sisuliselt järgmised väited ja argumendid:

1. Tühistamishagi esimese väite esimese osa tagasilükkamine:

Mõiste „informaator“, mida Üldkohus kasutab, ei sisaldu ametnike personalieeskirjades ning see on erapooliku ja negatiivse alatooniga.

Üldkohus rikkus õigusnormi ja läks vastuollu kohtuasjast T-689/16 tulenevate juhistega, kui ta leidis, et vaidlustatud hindamise ja OLAFi apellandile antud info vahel peab esinema seos.

Üldkohus moonutas toimiku tõendite sisu ning selle kaitse ulatust, mis kaasneb informaatori staatusega, ning pööras õigusvastaselt ümber kohustuste ja tõendamise koormise.

Üldkohus rikkus samuti õigusnormi ja tegi otsuse *ultra petita*, kui ta leidis, et apellant ei taotlenud olla hindaja vaidlustamise korral peasekretäri ega palunud aruandekomitee kogunemist.

2. Tühistamishagi esimese väite teise osa tagasilükkamine:

Üldkohus tunnistas õigusvastaselt vastuvõetavaks ja usaldusväärseks komisjoni esitatud lisa D.7.

Üldkohus rikkus õigusnormi ja otsustas *ultra petita*, kui ta heitis apellandile ette, et ta ei vaidlustanud F-i nimetamist hindajaks hindamise jooksul. Samuti rikkus ta üldiste rakendussätete artikli 3 lõike 3 sätteid.

Üldkohus leidis toimikus sisalduvaga vastuolus, et üksnes väideti konfliktse olukorra esinemist, kuigi selle esinemisele ei ole vastu vaieldud.

Üldkohus leidis samuti ekslikult, et apellant ei ole tõendanud, et ilma etteheidetud rikkumiseta oleks hindamine võinud olla teistsugune.

3. Tühistamishagi teise väite teise osa tagasilükkamine:

Üldkohus ei arutanud lisa D.7 vastuvõetavust ja usaldusväärsust, kuigi ta sellele dokumendile tugines.

Üldkohus eiras informaatori staatusega kaasnevat kaitset ning jättis kontrollimata, kas hindamismenetluses on toimunud rikkumine, mis tuleneb subjektiivsest erapoollikusest.

Üldkohus otsustas ette ära tühistamishagi võimaliku tulemuse ning tegi otsuse *ultra petita*. Ta rikkus ka võistlevuse põhimõtet.

Üldkohus kohaldas vääralt ka üldisi rakendussätteid hindamise kohta.

4. Tühistamishagi kolmanda väite esimese osa tagasilükkamine:

Kuna Üldkohus leidis, et aruanne on koostatud täpsete, usaldusväärsete ja kontrollitud andmete põhjal, siis eiras ta faktilisi asjaolusid ning poolte esitatud dokumente. Samuti seadus ta õigusvastasele väitele vastuvõetavuse tingimuse ning eiras pikaajalise puudumise korral kohaldatavaid norme. Viimaseks jättis ta õigusvastaselt analüüsimata apellandi olukorra sisuliselt.

5. Tühistamishagi kolmanda väite teise osa tagasilükkamine:

Üldkohus rikkus tõendite kogumist reguleerivaid norme ning võistlevuse ja kaitseõiguste põhimõtet.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie (Poola)
17. septembril 2021 – FY versus Profi Credit Polska S.A.**

(Kohtuasi C-582/21)

(2022/C 64/16)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: FY

Kostja: Profi Credit Polska S.A.

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas ELL artikli 4 lõiget 3 ja artikli 19 lõiget 1 tuleb Euroopa Kohtu praktikast tulenevast võrdväärsuse põhimõttest lähtudes tõlgendada nii, et ELTL artikli 267 lõike 1 alusel välja antud Euroopa Kohtu otsus liidu õiguse tõlgendamise küsimuses on varem jõustunud kohtulahendiga lõpetatud tsiviilkohtumenetluse puhul teistmise aluseks, kui liikmesriigi õigusnorm – nagu tsiviilkohtumenetluse seadustiku (Kodeks postępowania cywilnego) artikkel 401¹ – võimaldab teistmist olukorras, kus jõustunud kohtuotsus on välja antud õigusnormi alusel, mis on Trybunał Konstytucyjny (Poola konstitutsioonikohus) otsusega tunnistatud hierarhiliselt kõrgema tasandi õigusaktiga vastuolus olevaks?
- 2) Kas ELL artikli 4 lõike 3 ja Euroopa Kohtu praktikast tulenev riigisisese õiguse kooskõlalise tõlgendamise põhimõte nõuab sellise riigisisese õigusnormi nagu tsiviilkohtumenetluse seadustiku (Kodeks postępowania cywilnego) artikli 401 punkti 2 laiendatud tõlgendamist, et selles määratletud teistmise alusena hõlmaks see ka jõustunud tagaseljaotsust, milles kohus – rikkudes kohustusi, mis tulenevad Euroopa Kohtu otsusest kohtuasjas C-176/17, Profi Credit – jättis uurimata, kas tarbijat ja laenuandjat siduv leping sisaldab ebaõiglaseid lepingutingimusi, piirdudes vaid vekslite formaalse kehtivuse uurimisega?

Abitron Germany GmbH 23. septembril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 14. juuli 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-75/20: Abitron Germany GmbH versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

(Kohtuasi C-589/21 P)

(2022/C 64/17)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Abitron Germany GmbH (esindajad: advokaadid T. Dolde, C. Zimmer)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Hetronic International, Inc.

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 13. detsembri 2021. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta apellandi kohtukulud tema enda kanda.

Cora 1. oktoobril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 20. juuli 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-500/19: Coravin vs. EUIPO – Cora (CORAVIN)

(Kohtuasi C-619/21 P)

(2022/C 64/18)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Cora (esindaja: advokaat M. Georges-Picot)

Teised menetlusosalised: Coravin, Inc. ja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 13. detsembri 2021. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 2 de Granadilla de Abona (Hispaania) 14. oktoobril 2021 – JF ja NS versus Diamond Resorts Europe Limited (filiaal Hispaanias), Diamond Resorts Spanish Sales S.L. ja Sunterra Tenerife Sales S.L.

(Kohtuasi C-632/21)

(2022/C 64/19)

Kohtumenethuse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 2 de Granadilla de Abona

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: JF ja NS

Kostjad: Diamond Resorts Europe Limited (filiaal Hispaanias), Diamond Resorts Spanish Sales S.L. ja Sunterra Tenerife Sales S.L.

Eelotsuse küsimused

1. Kas 1980. aasta Rooma konventsiooni lepingute suhtes kohaldatava õiguse kohta ⁽¹⁾ ja määrust nr 593/2008 lepingute suhtes kohaldatava õiguse kohta ⁽²⁾ tuleb pidada kohaldatavateks lepingutele, milles mõlemad pooled on Ühendkuningriigi kodanikud?

Juhul kui vastus esimesele küsimusele on jaatav:

2. Kas määrust nr 593/2008 tuleb vastavalt selle määruse artiklile 24 tõlgendada nii, et see on enne selle jõustumist sõlmitud lepingutele kohaldatav? Kui vastus on eitav, siis kas klubipunktide märkimise vormis kinnisasja osaaajalise kasutamise lepingut tuleb lugeda 1980. aasta Rooma konventsiooni artikli 4 lõike 3 või artikli 5 kohaldamisalasse kuuluvaks, sh ka juhul, kui tarbija on valinud kohaldatavaks õiguseks muu kui oma alalise elukoha riigi õiguse? Kui vastus on, et leping võiks kuuluda nende mõlema õigusnormi kohaldamisalasse, siis kumb kord oleks eesõiguslik kord?
3. Kas olenemata vastusest teisele küsimusele tuleb klubipunktide märkimise vormis kinnisasja osaaajalise kasutamise lepingut pidada lepinguks, millega omandatakse asjaõigused kinnisasjadele või partnerluse tüüpi isiklikud õigused?
 - Kui seda tuleb pidada asjaõiguste omandamiseks, siis kumb on kohaldatava õiguse kindlaksmääramiseks eelisjärjekorras kohaldatav: kas määruse nr 593/2008 artikli 4 [lõike 1] punkt c või artikli 6 lõige 1, isegi siis, kui tarbija valib kohaldatavaks õiguseks muu kui oma alalise elukoha riigi õiguse?
 - Kui seda tuleb pidada isiklike õiguste omandamiseks, siis kas seda tuleb pidada kinnisasja kasutamise õiguseks artikli 4 [lõike 1] punkti c tähenduses või teenuste osutamiseks artikli 4 [lõike 1] punkti b tähenduses? Ja kas igal juhul kohaldatakse tarbijate või kasutajate suhtes eelistatavalt artikli 6 lõiget 1, isegi siis, kui tarbija valib kohaldatavaks õiguseks muu kui oma alalise elukoha riigi õiguse?
4. Kas kõikidel eespool nimetatud juhtudel tuleb kohaldatavat õigust käsitlevaid 1980. aasta Rooma konventsiooni ja määruse nr 593/2008 sätteid tõlgendada nii, et nendega on kooskõlas riigisisese õigusnormid, milles on märgitud, et „[k]õikidele lepingutele, mis käsitlevad Hispaanias asuva ühe või mitme kinnisasja kasutamisega seotud õigusi kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul või kindlaksmäärataval ajavahemikul, kohaldatakse käesoleva seaduse sätteid, olenemata nende lepingute sõlmimise kohast ja kuupäevast“?

⁽¹⁾ Lepinguliste kohustuste suhtes kohaldatava õiguse konventsioon, mis avati allkirjutamiseks 19. juunil 1980 Roomas (EÜT 1980, L 266, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määrus (EÜ) nr 593/2008 lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta (Rooma I) (ELT 2008, L 177, lk 6).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Bremen (Saksamaa) 15. oktoobril 2021 – LB GmbH versus Hauptzollamt D

(Kohtuasi C-635/21)

(2022/C 64/20)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Bremen

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: LB GmbH

Vastustaja: Hauptzollamt D

Eelotsuse küsimus

Kas kombineeritud nomenklatuuri, mis sisaldub nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta ⁽¹⁾ I lisas (muudetud komisjoni 6. oktoobri 2016. aasta rakendusmäärusega (EL) 2016/1821, millega muudetakse tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühist tollitariifistikku käsitleva nõukogu määruse (EMÜ) nr 2658/87 ⁽²⁾ I lisa), tuleb tõlgendada nii, et põhikohtuasjas vaidlusalune ja käesolevas määruses täpsemalt kirjeldatud niinimetatud lebokott (*air lounge*) tuleb klassifitseerida alamrubriiki 9401 8000?

⁽¹⁾ EÜT 1987, L 256, lk 1; ELT eriväljaanne 02/02, lk 382.

⁽²⁾ ELT 2016, L 294, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Cluj (Rumeenia) 19. oktoobril 2021 – SC Zes Zollner Electronic SRL versus Direcția Regională Vamală Cluj – Biroul Vamal de Frontieră Aeroport Cluj Napoca

(Kohtuasi C-640/21)

(2022/C 64/21)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul Cluj

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: SC Zes Zollner Electronic SRL

Vastustaja: Direcția Regională Vamală Cluj – Biroul Vamal de Frontieră Aeroport Cluj Napoca

Eelotsuse küsimused

1. Kas juhul, kui kauba saaja tuvastab, et kauba kogus on algselt tollideklaratsioonis viidatust suurem, on kohaldatav määruse [nr] 952/2013 ⁽¹⁾ artikkel 173 või artikkel 174?
2. Kas [kõnealuse] määruse artiklis 173 sisalduv väljend „muid kaupu peale nende, mille kohta [tollideklaratsioon] algselt esitati“ viitab kaupadele, mis erinevad koguselisest või kvalitatiivsest või mõlemast seisukohast?
3. Juhul kui tuvastatakse koguseline erinevus, mis väljendub tollideklaratsioonis viidatud kaubaga võrreldes suuremas koguses, kas siis on kauba saajal [eespool viidatud] määruse alusel õiguskaitsevahend, mis võimaldab tal puudused kõrvaldada ilma, et tema suhtes kohaldataks haldussanktsioone või kriminaalkaristust?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik (ELT 2013 L 269, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Okręgowy w Warszawie (Poola) 28. oktoobril 2021 – LM
versus KP**

(Kohtuasi C-654/21)

(2022/C 64/22)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Okręgowy w Warszawie

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja vastuhagi kostja: LM

Kostja ja vastuhagi hageja: KP

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määruse 2017/1001 (EL) Euroopa Liidu kaubamärgi kohta ⁽¹⁾ artikli 124 punkti d koostoimes artikli 128 lõikega 1 tuleb tõlgendada nii, et nendes sätetes sisalduv mõiste „vastuhagi ELi kaubamärgi kehtetuks tunnistamiseks“ saab tähendada ainult sellist kehtetuks tunnistamise nõuet, mis on seotud hageja esitatud hagiga ELi kaubamärgist tulenevate õiguste rikkumise asjas, mis võimaldaks liikmesriigi kohtul vaadata ELi kaubamärgi kehtetuks tunnistamise nõudes esitatud vastuhagi läbi ainult osas, mida on käsitletud hageja esitatud algses rikkumist käsitlevas nõudes?
2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määruse 2017/1001 (EL) Euroopa Liidu kaubamärgi kohta artikli 129 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et see õigusnorm, milles viidatakse „menetlusnormidele, mida kohaldataks kohtu asukohaliikmesriigi riigisisese kaubamärgiga seonduva sama liiki hagi puhul“, puudutab liikmesriigi menetlusnorme, mis oleksid kohaldatavad konkreetsetes ELi kaubamärgist tuleneva õiguse rikkumise käsitlevas menetluses (ja menetluses, mis käsitleb vastuhagi kaubamärgi kehtetuks tunnistamiseks), või puudutavad need ka üldisemalt liikmesriigi õigussüsteemis kehtivaid liikmesriigi menetlusnorme, mis on oluline juhul, kui ELi kaubamärgiga seotud konkreetse ELi kaubamärgiõiguse rikkumist käsitleva menetluse algatamise kuupäeva arvestades puudusid liikmesriigi õiguskorras menetlusnormid siseriikliku kaubamärgi kehtetuks tunnistamiseks esitatud vastuhagi kohta?

⁽¹⁾ ELT 2017, L 154, lk 1.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Sloveenia) 5. novembril
2021 – NEC PLUS ULTRA COSMETICS AG versus Sloveenia Vabariik**

(Kohtuasi C-664/21)

(2022/C 64/23)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: NEC PLUS ULTRA COSMETICS AG

Vastustaja: Sloveenia Vabariik

Eelotsuse küsimus

Kas käibemaksudirektiivi⁽¹⁾ sätetega ning eeskätt selle artikliga 131 ja artikli 138 lõikega 1 nagu ka ELi õiguse põhimõtetega ning eeskätt neutraalse maksustamise, tõhususe ja proportsionaalsuse põhimõtetega on vastuolus riigisisesed õigusnormid, mis keelavad selliste uute tõendite esitamise ja vastuvõtmise, millega soovitakse tõendada, et käibemaksudirektiivi artikli 138 lõike 1 sisulised nõuded on täidetud, juba esimese astme haldusasutuse menetluses ja täpsemalt märkustes, mis on esitatud maksukontrolli protokollki kohta, mis on koostatud enne maksuotsuse tegemist?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Judicial da Comarca do Porto – Juízo Central Cível da Póvoa de Varzim (Portugal) 9. novembril 2021 – Gencoal S.A. versus Conceito Norte – Consultadoria de Gestão, Lda., BT

(Kohtuasi C-669/21)

(2022/C 64/24)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Judicial da Comarca do Porto – Juízo Central Cível da Póvoa de Varzim

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Gencoal S.A

Kostjad: Conceito Norte – Consultadoria de Gestão, Lda., BT

Eelotsuse küsimus

Kas [Hispaania] kuninga 29. detsembri 1992. aasta dekreedid nr 1624/1992, millega kiidetakse heaks Hispaania käibemaksumäärus (Real Decreto 1624/1992, de 29 de diciembre, por el que se aprueba el Reglamento español del IVA), artikli 31 lõiked 1 ja 4 ning 12. veebruari 2008. aasta direktiivi 2008/9/EÜ⁽¹⁾ artikli 15 lõige 1 rikuvad – seetõttu, et esimeses neist on sätestatud, et käibemaksu tagastamise taotluse esitamise tähtaeg ettevõtjatele või kutsetöötajatele, kelle asukoht ei ole maksu kohaldamise territooriumil, ent kelle asukoht on ühenduses [Euroopa Liidus], algab iga kalendrikvartali või kalendriaasta lõpule järgneval päeval ja lõpeb selle aasta 30. septembril, mis järgneb kalendriaastale, mille jooksul on maksusummad, mille kohta taotlus esitatakse, tasutud, ning teises on ette nähtud, et tagastamisaotlus tuleb esitada asukohaliikmesriigile hiljemalt tagastamisperioodile järgneva kalendriaasta 30. septembriks, – maksustamise neutraalsuse põhimõtet (tuues kaasa tagajärgi neutraalsusele konkurentsi valdkonnas ja võrdsuse põhimõttele diskrimineerimiskeelu aspektis), mis tuleneb ühisest käibemaksusüsteemist, mis lähtub nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ⁽²⁾ (muudetud nõukogu 12. veebruari 2008. aasta direktiiviga 2008/8/EÜ⁽³⁾) põhjendustest 4, 5 ja 7 ning artiklitest 167, 170, 171 ja 178 ning samuti Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõikes 1 sätestatud põhiõigusest?

⁽¹⁾ Nõukogu 12. veebruari 2008. aasta direktiiv 2008/9/EÜ, millega sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad käibemaksu tagastamiseks vastavalt direktiivile 2006/112/EÜ maksukohustuslastele, kelle asukoht ei ole tagastamisliikmesriigis, vaid teises liikmesriigis (ELT 2008, L 44, lk 23).

⁽²⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 12. veebruari 2008. aasta direktiiv 2008/8/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ seoses teenuste osutamise kohaga (ELT 2008, L 44, lk 11).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Köln (Saksamaa) 9. novembril 2021 – BA versus Finanzamt X

(Kohtuasi C-670/21)

(2022/C 64/25)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Köln

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: BA

Vastustaja: Finanzamt X

Eelotsuse küsimused

Kas ELTL artikli 63 lõiget 1 ning artikleid 64 ja 65 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus pärandimaksu käsitlevad riigisisised õigusnormid, mis näevad pärandimaksu arvutamise puhul ette, et pärandaja isiklikus omandis olnud hoonestatud kinnisasjalt, mis asub kolmandas riigis (käesoleval juhul Kanadas) ja mis antakse üürile eluruumidena, tasuta pärandimaksu suuruse määramisel võetakse arvesse kogu selle väärtus, samal ajal kui Saksamaal, Euroopa Liidu liikmesriigis või Euroopa Majanduspiirkonna liikmesriigis asuvalt pärandaja isiklikus omandis olnud kinnisasjalt, mis antakse üürile eluruumidena, tasuta pärandimaksu suuruse määramisel võetakse arvesse ainult 90 % selle väärtusest?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hagen (Saksamaa) 16. novembril 2021 – BL versus Saturn Saturn Electro-Handelsgesellschaft mbH Hagen

(Kohtuasi C-687/21)

(2022/C 64/26)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hagen

Põhikohtuasja pooled

Hageja: BL

Kostja: Saturn Electro-Handelsgesellschaft mbH Hagen

Eelotsuse küsimused

1. Kas isikuandmete kaitse üldmääruse (¹) säte, mis näeb ette kahju hüvitamise (nimetatud üldmääruse artikkel 82), ei kehti selle tõttu, et selles ei ole õiguslikud tagajärjed piisavalt täpselt kindlaks määratud, mittevarelise kahju hüvitise kohta?
2. Kas kahju hüvitamise nõude esitamiseks on nõutav, et lisaks sellele, et kaitstud andmeid on ebaseaduslikult avaldatud volitamata kolmandale isikule, on nõude esitajale tekkinud mittevarelise kahju, mida viimane peab tõendama?
3. Kas isikuandmete kaitse üldmääruse rikkumiseks piisab sellest, et andmesubjekti isikuandmed (nimi, aadress, elukutse, sissetulek, tööandja), mis on trükitud paberile, edastatakse ettevõtja töötajate eksimuse tõttu paberdokumendil kolmandale isikule?
4. Kas tegemist on isikuandmete ebaseadusliku edasise töötlemisega isikuandmete juhusliku edastamise (avaldamise) tõttu kolmandale isikule, kui ettevõtja andis oma töötajate kaudu andmed, mis on muuhulgas sisestatud arvutisse, väljatrükitud kujul ekslikult edasi volitamata kolmandale isikule (isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 2 lõige 1, artikli 5 lõike 1 punkt f, artikli 6 lõige 1 ja artikkel 24)?

5. Kas mittevahalise kahjuga isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 82 tähenduses on tegemist juba siis, kui isikuandmeid sisaldava dokumendi saanud kolmas isik ei ole nende andmetega enne andmeid sisaldava dokumendi tagasiandmist tutvunud, või on mittevahalise kahju tekkimiseks isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 82 tähenduses piisav, et andmesubjekt, kelle isikuandmeid ebaseaduslikult edastati, tunneb end häirituna, sest isikuandmete volitamata avaldamise korral ei saa välistada võimalust, et määratlemata hulk isikuid võib andmeid edastada või isegi väärkasutada?
6. Kui raskeks tuleb rikkumist pidada juhul, kui [andmete] juhuslikku edastamist kolmandale isikule oleks saanud vältida ettevõtja abitöötajate tõhusama kontrolli ja/või andmeturbe parema korraldamisega, näiteks sel viisil, et kauba väljastamise käigus ei puututa kokku lepingu- ja eelkõige finantsdokumentidega, vormistades eraldi saatelehe või edastades [vajalikud andmed] ettevõttes kauba väljastamisega tegelevale töötajale ilma kliendi vahendusega, kellele on antud väljatrükitud dokumendid, sealhulgas kauba kättesaamise õigust tõendav dokument (isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 32 lõike 1 punkt b ja lõike 2 ning artikli 4 punkti 7)?
7. Kas mittevahalise kahju hüvitis võib olla sarnaselt leppetrahviga karistuslik meede?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT 2016, L 119, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Østre Landsret (Taani) 16. novembril 2021 – X versus Udlændinge- og Integrationsministeriet

(Kohtuasi C-689/21)

(2022/C 64/27)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Østre Landsret

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: X

Vastustaja: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artikliga 20 koostoimes [harta] artikliga 7 on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, mis on vaidluse all põhikohtuasjas ning mille kohaselt kaotatakse üldjuhul selle liikmesriigi kodakondsus *ex lege* 22aastaseks saamisel, kui tegemist on väljaspool seda liikmesriiki sündinud isikutega, kes ei ole kunagi selles liikmesriigis elanud ega ole viibinud seal asjaoludel, mis tõendavad lähedast seotust selle liikmesriigiga, mistõttu isikud, kellel ei ole ka teise liikmesriigi kodakondsust, jäävad ilma liidu kodaniku staatusest ja selle staatusega kaasnevatest õigustest, võttes arvesse, et põhikohtuasjas vaidluse all olevatest õigusnormidest tuleneb, et:
- a) lähedast seotust liikmesriigiga eeldatakse muu hulgas pärast üheaastast elamist selles liikmesriigis,
- b) kui kodakondsuse säilitamise taotlus esitatakse enne 22aastaseks saamist, võib saada loa liikmesriigi kodakondsuse säilitamiseks vähem rangetel tingimustel ning sellega seoses peavad pädevad asutused hindama kodakondsuse kaotamise tagajärgi, ja
- c) kui isik on saanud 22aastaseks, saab kodakondsuse taastada üksnes naturalisatsiooni korras, mille suhtes kehtib hulk tingimusi, sealhulgas asjaomases liikmesriigis pikemaajalise katkematu elamise nõue, kuigi selle liikmesriigi endiste kodanike puhul võib seda elamisperioodi mõnevõrra lühendada?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa) 18. novembril 2021 – Cafpi SA, Aviva assurances SA versus Enedis SA

(Kohtuasi C-691/21)

(2022/C 64/28)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitajad: Cafpi SA, Aviva assurances SA

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Enedis SA

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 25. juuli 1985. aasta direktiivi 85/374/EMÜ liikmesriikide tootevastutust käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta ⁽¹⁾ artiklit 2 ja artikli 3 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et elektrienergia jaotusvõrguettevõtjat võib käsitada „tootjana“, kuna ta muundab elektrienergia lõpptarbijale tarnimiseks selle elektrienergia pingetaset?

⁽¹⁾ EÜT 1985, L 210, lk 29; ELT eriväljaanne 15/01, lk 257.

Laboratoire Pareva 19. novembril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 15. septembri 2021. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-337/18 ja T-347/18: Laboratoire Pareva ja Biotech3D versus komisjon

(Kohtuasi C-702/21 P)

(2022/C 64/29)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Laboratoire Pareva (esindajad: *advocaten* P. Sellar ja K. Van Maldegem, *avocats* M. Grunchar, S. Englebert ja M. Ombredane)

Teised menetlusosalised: Biotech3D Ltd & Co. KG, Euroopa Komisjon, Prantsuse Vabariik, Euroopa Kemikaaliamet

Apellandi nõuded

- Määrata kodukorra artikli 64 lõike 2 punkti b alusel menetlustoiming eesmärgiga esitada Üldkohtus toimunud istungi protokoll;
- tühistada vaidlustatud kohtuotsus, ja
- tühistada vaidlustatud aktid ja mõista apellandi kasuks välja kohtukulud käesolevas apellatsiooniastmes ning Üldkohtu menetluses, või mõista apellandi kasuks välja kohtukulud käesolevas apellatsioonimenetluses ja saata kohtuasjad tagasi Üldkohtule uuesti läbivaatamiseks.

Väited ja peamised argumendid

1. Üldkohus jättis omal algatusel tõstatamata küsimuse piisava põhjenduse puudumisest.

Üldkohus on rikkunud õigusnormi, kui jättis täitmata kohustuse omal algatusel esitada väide, mis puudutab vaidlusaluste aktide piisavat põhjendust ja seega jättis selle õigusküsimuse hindamata. Üldkohus järeltas, et „Pareva PHMB inimeste tervisele lubamatute riskide hindamisel [on] määrav tegur teratogeenne mõju, mitte mitteäge mürgisus sissehingamisel“ (punkt 133), vaatamata asjaolule, et vaidlusaluste aktide põhjendustes ei ole sellele tegurile viidatud. Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt oli Üldkohus kohustatud analüüsima küsimust, kas vaidlustatud aktides jättis kostja väidetava teratogeense teguri kohta esitamata piisava põhjenduse, mida nõuab ELTL artikkel 296, ja tegema selle kohta otsuse.

2. Üldkohus on moonutanud asjaolusid

Üldkohus on moonutanud asjaolusid, kuna leidis, et arutusel olev aine on teratogeenne ning et apellant ei vaidlustanud asjaolu, et teratogeenne mõju oli vaidlusaluste aktide vastuvõtmise ajal inimeste tervise puhul määrav tegur. See järeltas moonutas ilmselgelt Üldkohtu toimikusse kantud asjaolusid ja kohtuistungil esitatud avaldusi, mille tagajärjel oli Üldkohtu hinnang vaidlusaluste aktide õiguspärasusele moonutatud.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Győri Ítéltábla (Ungari) 23. novembril 2021 – MJ versus AxFina Hungary Zrt.

(Kohtuasi C-705/21)

(2022/C 64/30)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Győri Ítéltábla

Põhikohtuasja pooled

Apellant: MJ

Vastustaja: AxFina Hungary Zrt.

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes⁽¹⁾ artikli 6 lõikega 1 ja artikli 7 lõikega 1 on vastuolus riigisisese õiguse selline tõlgendus, mille kohaselt juhul, kui ebaõiglane tingimus on seotud teenuse põhiesemega ja (laenu)leping ei saa seega ilma ebaõiglasest tunnustatud tingimusest edasi kehtida, seisnevad tarbijaga sõlmitud lepingus oleva ebaõiglase tingimuse tõttu selle tühisuse õiguslikud tagajärjed selles, et liikmesriigi kohus, olles tunnistanud lepingu tervikuna tühiseks, see tähendab, et leping ei saa tervikuna kehtima jääda ning see ei saa tekitada tarbijale siduvaid õiguslikke tagajärgi,
 - a) tunnistas lepingu kehtivaks selliselt, et muudab lepingu põhiobjektiks oleva antud laenu arvestusvaluuta Ungari forintiteks ja asendab selle arvestusvaluutas nomineeritud summa forintites nomineeritud summaga, mille tarbija tegelikult laenuandjalt sai, ning arvutab (asendab) samas tavalisi intresse selliselt kindlaks määratud põhisumma pealt erinevalt kehtetuks tunnustatud lepingust, nimelt selliselt et „algne“ intressimäär lepingu sõlmimise ajal on võrdne lepingu sõlmimise ajal kehtinud Budapesti pankadevahelise laenuintressimäära forintites kui viiteintressimäära (BUBOR) väärtusega, millele lisandub algses (välisvaluutas nomineeritud) lepingus fikseeritud intressimäära marginaal;
 - b) tunnistas lepingu kehtivaks selliselt, et kehtestab välisvaluuta ja Ungari forinti vahelise vahetuskursi ülempiiri, see tähendab vähendab vahetuskursiriski, mida tarbija tegelikult kannab ja mis tuleneb ebaõiglasest lepingutingimusest, tasemele, mida kohus peab mõistlikuks ja mida loetakse selliseks, millega tarbija oleks võinud lepingu sõlmimise ajal arvestada, ning jätab lepingus fikseeritud intressimäära kuni hilisema seaduse alusel kohustusliku forintiteks konverteerimise kuupäevani muutmata?

2. Kas punktis 1 sõnastatud küsimusele vastamiseks on oluline, et Ungari õiguse alusel kehtivaks tunnistamine toimub:

- a) kas sellises faktilises olukorras, kus poolte vahel on veel alles kehtiv leping, see on, kui lepingu säilitamise eesmärk on võimaldada pooltevaheliste õigussuhete jätkumist tulevikus, parandades ebaõiglaseks tunnistatud tingimusi tagasiulatuvalt – arvutades samal ajal muudetud tingimuste abil seni osutatud teenused ümber – ning kaitsta seega tarbijat ka eriti kahjulike tagajärgede eest, mis kaasnevad kogu summa kohe tagasimaksmise kohustusega;
- b) või sellises faktilises olukorras, kus pooltevahelist lepingut, mida tuleb uurida ebaõiglase lepingutingimuse vaidluses, enam ei ole, kuivõrd leping on lõppenud või kuivõrd võlausaldaja on selle juba varem lõpetanud osamaksete tasumata jätmise tõttu või kuna ta pidas makstud summat ebapiisavaks või igal juhul, kuivõrd tegelik olukord on selline, et kumbki pool ei pea lepingut kehtivaks või et lepingu kehtetuse üle ei saa enam kohtuotsuse olemasolu tõttu vaielda, see tähendab, kui lepingu tagasiulatuvalt kehtivaks tunnistamine ei ole mõeldud lepingu säilitamiseks tarbija huvides, vaid selleks, et võimaldada täita vastastikused kohustused ja lõpetada õigussuhe ebaõiglaseks tunnistatud tingimuse (tingimuste) parandamise teel?

3. Juhul kui Euroopa Kohus vastab punkti 1 [alapunktis] a või b esitatud küsimusele jaatavalt ning võttes arvesse ka punktis 2 esitatud kaalutlusi, siis kas selle direktiivi asjaomaste sätetega on punkti 2 alapunktis a kirjeldatud faktilises olukorras vastuolus lepingu jätkamine asendamise teel kuni kuupäevani, mil seadusandja näeb forintitesse konverteerimise seaduses ette muudatuse riigisiseste õigusnormidega, milles on ette nähtud, et

- vastupidise (kõnesoleval juhul tühise) sätte puudumisel tuleb rahalised võlad tasuda kohustuse täitmise kohas seadusliku maksevahendina kehtivas vääringus;
- lepingusuhetes tuleb tasuda intressi, välja arvatud juhul, kui õigusnormis on ette nähtud erand;
- intressimäär on võrdne keskpanga baasmääraga, välja arvatud juhul, kui õigusnormis on ette nähtud erand?

(¹) EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa) 24. novembril 2021 – Recamier SA versus BR

(Kohtuasi C-707/21)

(2022/C 64/31)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Recamier SA

Kostja: BR

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (Brüsseli I määrus) (¹) artikli 33 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et mõiste „kohtuotsuse seadusjõud“ autonoomne määratlus hõlmab asjaomase kohtuotsuse kõiki tingimusi ja kogu mõju või võib nende puhul osaliselt arvesse võtta ka asja lahendava kohtu asukohariigi õigust ja/või otsuse teinud kohtu asukohariigi õigust?
2. Kas esimesel juhul tuleb kahe liikmesriigi kohtutele esitatud kahte nõuet mõiste „kohtuotsuse seadusjõud“ autonoomse määratluse seisukohalt pidada samal alusel põhinevaks, kui hageja tugineb samadele asjaoludele, kuid erinevatele õiguslikele väidetele?

3. Kas kahte nõuet, millest üks tugineb lepingulisel vastutusel ja teine lepinguvälisel vastutusel, kuid mis põhinevad samal õigussuhtel, nagu juhatuse liikme volituste täitmine, tuleb pidada samal alusel põhinevaks?
4. Kas teisel juhul tuleb vastavalt määruse (EÜ) nr 44/2001 artikli 33 lõikele 1, mille alusel on otsustatud, et kohtuotsust peab teistes liikmesriikides tunnustama sama ulatusega ja sama mõjuga nagu sellel on liikmesriigis, kus asjaomane otsus tehti, lähtuda otsuse teinud kohtu asukohariigi õigusest või lubab nimetatud säte sellega seotud menetluslike tagajärgede osas kohaldada kohtuotsuse tunnustamise või täitmisele pööramise taotluse saanud kohtu asukohariigi õigust?

(¹) EÜT 2001, L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Belgia) 25. novembril 2021 – XXX versus État belge,
esindaja: Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration**

(Kohtuasi C-711/21)

(2022/C 64/32)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: XXX

Vastustaja: État belge (Belgia riik), esindaja: Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 4, 7 ja 47 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/115/EÜ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel (¹) artiklit 5, artikli 6 lõiget 6 ja artiklit 13 tuleb 19. juuni 2018. aasta kohtuotsust C-181/16 arvestades tõlgendada nii, et kohus, kus on menetlusel kaebus, mis on esitatud pärast rahvusvahelise kaitse andmisest keeldumise otsust tehtud tagasisaatmisotsuse peale, saab tagasisaatmisotsuse õiguspärasuse hindamisel võtta arvesse üksnes enne Conseil du contentieux des étrangers (välismaalaste asjade halduskohus, Belgia) rahvusvahelise kaitse menetluse lõpetamist aset leidnud asjaolude muudatusi, mis oma olemuselt võivad oluliselt mõjutada olukorra hindamist seoses eespool viidatud direktiivi artikliga 5?
2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/115/EÜ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel artiklis 5 nimetatud asjaolud peavad olema toimunud ajal, mil välismaalane viibis riigis seaduslikult või mil tal oli lubatud sellesse riiki jääda?

(¹) ELT 2008, L 348, lk 98.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Belgia) 25. novembril 2021 – XXX versus État belge,
esindaja: Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration**

(Kohtuasi C-712/21)

(2022/C 64/33)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: XXX

Vastustaja: État belge (Belgia riik), esindaja: Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 7 ja 47 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/115/EÜ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel⁽¹⁾ artiklit 5, artikli 6 lõiget 6 ja artiklit 13 tuleb 19. juuni 2018. aasta kohtuotsust C-181/16 arvestades tõlgendada nii, et kohus, kus on menetlusel kaebus, mis on esitatud pärast rahvusvahelise kaitse andmisest keeldumise otsust tehtud tagasisaatmisotsuse peale, saab tagasisaatmisotsuse õiguspärasuse hindamisel võtta arvesse üksnes enne Conseil du contentieux des étrangers (välismaalaste asjade halduskohus, Belgia) rahvusvahelise kaitse menetluse lõpetamist aset leidnud asjaolude muudatusi, mis oma olemuselt võivad oluliselt mõjutada olukorra hindamist seoses eespool viidatud direktiivi artikliga 5?
2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/115/EÜ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel artiklis 5 nimetatud asjaolud peavad olema toimunud ajal, mil välismaalane viibis riigis seaduslikult või mil tal oli lubatud sellesse riiki jääda?

⁽¹⁾ ELT 2008, L 348, lk 98.

Frédéric Jouvini 25. novembril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 26. aprilli 2021. aasta määruse peale kohtuasjas T-472/20 ja T-472/20 AJ II: Jouvin versus komisjon

(Kohtuasi C-719/21 P)

(2022/C 64/34)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Frédéric Jouvin (esindaja: advokaat L. Bôle-Richard)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu) 26. aprilli 2021. aasta määrus kohtuasjas T-472/20 ja T-472/20 AJ II, Jouvin vs. komisjon, millega jäeti hagi õigusliku aluse ilmselge puudumise tõttu rahuldamata;
- rahuldada esimeses kohtuastmes esitatud nõuded ja saata toimik tagasi komisjonile;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant põhjendab oma apellatsioonkaebust kolme väitega.

Esimese väite kohaselt on Üldkohus talle esitatud faktilisi asjaolusid ilmselgelt valesti hinnanud, ühe tõendi sisu valesti tuvastanud ja rikkunud õigusnormi nõutava tõendamistaseme küsimuses. Apellandi sõnul rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta talle hindamiseks esitatud faktilisi asjaolusid õiguslikult valesti kvalifitseeris. Üldkohus leiab nimelt, et kaubamärgist tulenevate õiguste rikkujate väga suur arv ei sea kahtluse alla komisjoni järeldust, et puuduvad tõendid selle kohta, et apellandi kaebuses osutatud ettevõtjate vahel on kokkumäng. kaubamärgist tulenevate õiguste rikkujate suure ja hüppeliselt kasvanud arvu tuvastamine ei tõenda aga kokkumängu esinemist, vaid on kokkumängu tagajärg.

Apellant esitas selle kokkumängu kohta tõendid, mis näitavad, et standardimistöös osalevate ettevõtjatega võeti eelnevalt ühendust, et saada tema patendiportfelli litsentsid. Läbirääkimiste nurjumise tulemusena osalesid ISO standardimistöös kõik ettevõtjad, kellega oli ühendust võetud, ja ükski neist ei täitnud oma kohustusi deklareerida, et ta tunneb kõiki patente, mis võivad olla väljatöötamisel oleva standardiga seotud. Need asjaolud tähendavad õigusvastast kokkumängu, mis põhjustas kaubamärgist tulenevate õiguste rikkujate arvu hüppelise suurenemise.

Apellant tugineb samuti väitele, et on rikutud õigusnormi seoses komisjoni ja seejärel Üldkohtu poolt kohtumääruses nõutud tõendamistasemega osutatud ettevõtjate vahelise kokkumängu tõendamise puhul.

Teise väite kohaselt ei ole arvesse võetud Üldkohtule teadmiseks esitatud faktilisi asjaolusid. Apellandi sõnul on Üldkohus asunud seisukohale, et turgude jagamist käsitlevaid apellandi argumente ei ole haldusmenetluses esitatud. Sellegipoolest on apellant selle argumendi haldusmenetluse käigus esitanud 15. mai 2018. aasta kirjas, mis on saadetud komisjonile, st rohkem kui kaks aastat enne komisjoni lõplikku otsust apellandi kaebus tagasi lükata. Seega on Üldkohus rikkunud õigusnorme, kuna ta ei tuvastanud talle esitatud tõendi tegelikku sisu.

Viimaseks käsitleb kolmas väide õigusnormide rikkumist sellega, kuidas Üldkohus tuvastas ühe tõendi sisu. Üldkohus leidis, et sisuliselt palub apellant tal tuvastada konkurentsieeskirjade rikkumise. Apellant rõhutab siiski, et kui komisjon hindas talle haldusmenetluse käigus esitatud tõendite tegelikku väärtust, sai ta tuvastada vaid kaebuses osutatud ettevõtjate kokkumängu ja järelikult konkurentsieeskirjade rikkumise.

Apellandi diskrimineerimise tuvastamise küsimuses piirdus apellant oma hagiavalduses argumentidega, mille ta oli juba esitanud haldusmenetluses, ja selgitusega, millise ilmselge hindamisvea tegi komisjon, jättes arvesse võtmata apellandi esitatud faktilised asjaolud. Kui Üldkohus asus seisukohale, et apellant ei ole ilmselgelt vaidlustatud otsuse kohta ühtki argumenti esitanud, rikkus ta oma põhjendamiskohustust, kuna kõik apellandi argumendid tervikuna olid ometi suunatud selle tõendamisele, et komisjon on teinud ilmselge hindamisvea.

Ka kokkumängu tunnuste kirjeldamise osas heidab apellant komisjonile ette ilmselget hindamisviga. Mingil juhul ei ole apellant taotlenud Üldkohtult konkurentsieeskirjade rikkumise otsest tuvastamist, vaid pigem selle tuvastamist, et komisjonile teatavaks tehtud faktiliste asjaolude analüüs oleks vaieldamatult pidanud viima selleni, et komisjon tuvastab ise konkurentsieeskirjade rikkumise ja tema enda soovitude jämeda rikkumise.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Županijski sud u Puli-Pola (Horvaatia) 30. novembril 2021 –
Kriminaalmenetlus järgmiste isikute suhtes GR, HS, IT, INTER CONSULTING d.o.o. (likvideerimisel)**

(Kohtuasi C-726/21)

(2022/C 64/35)

Kohtumenetluse keel: horvaatia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Županijski sud u Puli-Pola

Põhikohtuasja pooled

GR, HS, IT, INTER CONSULTING d.o.o. (likvideerimisel)

Eelotsuse küsimused

Kas *ne bis in idem*-põhimõtte rikkumise hindamisel võib võrrelda ainult faktilisi asjaolusid, millele on viidatud Županijsko državno odvjetništvo u Puli (Pula maakonnaprokuratuur) 28. septembri 2015. aasta süüdistusakti põhiosas, peamiste faktiliste asjaoludega, millele on viidatud Staatsanwaltschaft Klagenfurti (Klagenfurti prokuratuur, Austria) 9. jaanuari 2015. aasta süüdistusakti põhiosas ja Landesgericht Klagenfurti (Klagenfurti liidumaa kohus) 3. novembri 2016. aasta otsuse resolütiivosas, mis jäeti kehtima Oberster Gerichtshofi (Austria Vabariigi kõrgeim kohus) 4. märtsi 2019. aasta otsusega, või võib faktilisi asjaolusid, millele on viidatud Županijsko državno odvjetništvo u Puli (Pula maakonnaprokuratuur) süüdistusakti põhiosas, võrrelda faktiliste asjaoludega, millele on viidatud Landesgericht Klagenfurti (Klagenfurti liidumaa kohus) 3. novembri 2016. aasta otsuse põhjenduses, mis jäeti kehtima Oberster Gerichtshofi (Austria Vabariigi kõrgeim kohus) otsusega, ning faktiliste asjaoludega, mis on esemeks Staatsanwaltschaft Klagenfurtis (Klagenfurti prokuratuur) toimivas kohtueelses menetluses mitme isiku, sh GR-i ja HS-i suhtes, kes jäeti hiljem välja Staatsanwaltschaft Klagenfurti (Klagenfurti prokuratuur) koostatud 9. jaanuari 2015. aasta süüdistusaktist (kuigi neid faktilisi asjaolusid ei ole põhiosas endas mainitud)?

Coopérative des artisans pêcheurs associés (CAPA), Jean Derosière, Fabien Hagneré jt 30. novembril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas laiendatud koda) 15. septembri 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-777/19: CAPA jt versus komisjon

(Kohtuasi C-742/21 P)

(2022/C 64/36)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellandid: Coopérative des artisans pêcheurs associés (CAPA), Jean Derosière, Fabien Hagneré jt (esindaja: advokaat M. Le Berre)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Comité régional des pêches maritimes et des élevages marins Hauts-de-France, Fonds régional d'organisation du marché du poisson (From Nord), Organisation de producteurs CME Manche-Mer du Nord (OP CME Manche-Mer du Nord), Prantsuse Vabariik, Ailes Marines SAS, Éoliennes Offshore des Hautes Falaises, Éoliennes Offshore du Calvados, Parc du Banc de Guérande, Éoliennes en Mer Dieppe Le Tréport, Éoliennes en Mer Îles d'Yeu et de Noirmoutier, Herviou & Associés SARL

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul

- tunnistada käesolev apellatsioonikaebus vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 15. septembri 2021. aasta otsus kohtuasjas T-777/19: CAPA jt vs. Euroopa Komisjon;
- tunnistada Üldkohtule esitatud hagi vastuvõetavaks;
- saata kohtuasi tagasi Üldkohtule;
- mõista käesoleva kohtuastme kulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellandid esitavad apellatsioonkaebuse põhjenduseks kuus väidet.

Esimene väide puudutab tõhusa kohtuliku kontrolli puudumist. Apellantide väitel ei teostanud Üldkohus kogu oma kohtulikku pädevust, kuna ta jättis analüüsimata, kas vaidlusalune abi võib avaldada apellantidele konkreetset mõju.

Teise väite kohaselt on asjaolud tuvastatud ebatäpselt ja moonutatud tõendeid. Apellantide väitel tuvastas Üldkohus apellantide esitatud teatavate tõendite põhjal asjaolud ebatäpselt ja samuti moonutas ta teatavaid tõendeid, mille apellandid esitasid seoses ohuga, et vaidlusalune abi avaldab mõju nende tegevusele.

Kolmas väide puudutab faktiliste asjaolude kvalifitseerimisel tehtud vigu. Apellantide väitel on vaidlustatud kohtuotsuses vead seoses faktiliste asjaolude kvalifitseerimisega, kuna selles eristatakse teatavaid vaidlusaluse abi tagajärgi ja leitakse, et mõned neist tagajärgedest on vaidlusalusest abist lahutatavad.

Neljanda väite kohaselt on ebaõigesti kohaldatud ELTL artikli 108 lõiget 2 ja määruse (EL) 2015/1589⁽¹⁾ artikli 1 punkti h. Apellantide väitel on vaidlustatud kohtuotsuses ebaõigesti kohaldatud huvitatud poole mõistet nende sätete tähenduses ja seda nii seoses apellantide ja vaidlusaluse abi saajate konkurentsisuhte olemasoluga kui ka seoses ohuga, et vaidlusalusel abil on apellantide olukorrale konkreetne mõju.

Viienda väite kohaselt on ebaõigesti kohaldatud ELTL artiklit 39. Apellantide väitel on vaidlustatud kohtuotsuses ELTL artiklit 39 ebaõigesti kohaldatud küsimusele, kas apellandid on huvitatud pool.

Viimaseks, kuues väide käsitleb põhjenduse puudumist, kuna vaidlustatud kohtuotsuses ei täideta põhjendamisekohustust, kuivõrd sellest ei põhjendata ei seda, miks leitakse, et apellandid ei ole huvitatud pool, ega järeldust, et vaidlusaluse abi ja abi saanud tuuleenergiaprojektide võimaliku mõju vahel puudub seos, ja samuti seda, miks ei võetud arvesse kalandustegevuse eripära, kui hinnati, kas apellandid on huvitatud pool.

(¹) Nõukogu 13. juuli 2015. määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (kodifitseeritud tekst) (ELT 2015, L 248, lk 9).

Nichicon Corporationi 9. detsembril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda laiendatud koosseisus) 29. septembri 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-342/18: Nichicon Corporation versus komisjon

(Kohtuasi C-757/21 P)

(2022/C 64/37)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Nichicon Corporation (esindajad: *Rechtsanwälte* A. Ablasser-Neuhuber, F. Neumayr, G. Fussenegger, H. Kühnert)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada tehtud kohtuotsus ja tühistada komisoni 21. märtsi 2018. aasta otsus C(2018) 1768 final ELTL artiklis 101 ja EMP lepingu artiklis 53 sätestatud menetluse kohta (juhtum AT.40136 – kondensaatorid) (edaspidi „vaidlustatud otsus“) apellanti puudutavas osas;
- teise võimalusena tühistada tehtud kohtuotsus osas, milles Üldkohus lükkas tagasi
 - esimese väite, mis puudutab sisulisi vigu asjaoludes, mis on seotud „18. detsembri 1998. aasta“, „aprilli / mai 2005. aasta“, „veebruari 2009. aasta“, „juuli 2009. aasta“, „9. märtsi 2010. aasta“ ja „31. mai 2010. aasta“ koosolekutega, selleks et tuvastada apellandi osalemine liidu konkurentsioigusnormide rikkumises;
 - teise väite teise osa, mis puudutab apellandi vastutuse puudumist kahe- ja kolmepoolsetes kontaktides teiste asjaomaste ettevõtjate vahel;
 - teise väite kolmanda osa, mis puudutab ühes ja jätkuvas rikkumises mitteosalemist enne 7. novembrit 2003;
 - neljanda väite, mis puudutab trahvi kindlaksmääramisel ilmsete hindamisvigade tegemist;

ja järelikult osaliselt tühistada vaidlustatud otsus ja vähendada apellandile määratud 72 901 000 euro suurust trahvi proportsionaalse summani;

- kolmanda võimalusena saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse uueks läbivaatamiseks, ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant tugineb sisuliselt neljale väitele.

Esimene väide: rikutud on olulist menetlusnormi, kuna tehtud kohtuotsuse õigsust ei ole kinnitatud

Tehtud kohtuotsust ei ole vastutavad kohtunikud omakäeliselt allkirjastanud. Seetõttu ei ole kohtuotsuse õigsus nõuetekohaselt kinnitatud. Puuduvaid allkirju tuleb käsitleda olulise menetlusnormi rikkumisenä. Tehtud kohtuotsus tuleb seetõttu tühistada.

Teine väide: komisjoni faktiliste asjaolude tuvastamisel on tehtud vigu

Üldkohus on apellandi esimeses kohtuastmes esitatud väidete analüüsimisel moonutanud tõendeid, rikkunud õigusnorme ja esitanud ebapiisavad põhjendused.

Kolmas väide: komisjoni järelduste kontrollimisel on rikutud õigusnorme seoses ühe ja jätkuva rikkumise olemasoluga ning hageja vastutusega sellises rikkumises osalemise eest

Esiteks ei põhjendanud Üldkohus piisavalt ja rikkus õigusnormi, kui ta lükkas tagasi komisjoni väite, et komisjon ei tõendanud õiguslikult piisaval tasemel apellandi vastutust kahe- ja kolmepoolsete kohtumiste eest teiste asjasepuutuvate ettevõtjate vahel. Teiseks rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta lükkas tagasi apellandi väite, et komisjon ei tõendanud jätkuvat rikkumist.

Neljas väide: trahvisumma kindlaksmääramisel on tehtud ilmseid hindamisvigu

Esiteks rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta võttis müügiväärtuse aluseks EMPs toimunud müügi, selle asemel et aluseks võtta EMPs toimunud müügi väärtust. Lisaks kohaldas Üldkohus, kui ta määras raskuse koefitsiendiks 16 %, ebapiisavalt õiguslikku kriteeriumi, sest ta ei võtnud arvesse apellandile omast konteksti. Teiseks ei võtnud Üldkohus piisavalt arvesse kergendavaid asjaolusid, mistõttu apellandile määratud trahvi kogusumma oli seetõttu ebaproportsionaalne. Sellega rikkus Üldkohus muu hulgas proportsionaalsuse ja võrdse kohtlemise põhimõtet, kuna ta ei võtnud nõuetekohaselt arvesse apellandi piiratud osalemist rikkumises. Peale selle rikkus Üldkohus õigusnormi, kuna ta keeldus kergendava asjaoluna arvesse võtmast apellandi hooletust ja konkureerivat käitumist.

Nippon Chemi-Con Corporationi 10. detsembril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheskas koda laiendatud koosseisus) 29. septembri 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-363/18: Nippon Chemi-Con Corporation versus komisjon

(Kohtuasi C-759/21 P)

(2022/C 64/38)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Nippon Chemi-Con Corporation (esindajad: H.-J. Niemeyer, M. Röhrig, P. Neideck, I.-L. Stoicescu)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada tehtud kohtuotsus ja tühistada komisjoni 21. märtsi 2018. aasta otsus⁽¹⁾ ELTL artiklis 101 ja EMP lepingu artiklis 53 sätestatud menetluse kohta (juhtum AT.40136 – kondensaatorid) apellanti puudutavas osas;

- teise võimalusena tühistada tehtud kohtuotsus osas, millega jäeti jõusse apellandile määratud trahv, ning tühistada komisjoni 21. märtsi 2018. aasta otsuse artikli 2 punkt j;
- kolmanda võimalusena vähendada apellandile määratud trahvi summat, lähtudes apellatsioonkaebuse väidetest, mis tuleb lugeda põhjendatuteks, ja
- mõista komisjonilt välja kohtukulud esimeses astmes ja apellatsiooniasemes.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitab apellant kuus väidet.

1. Esimene väide: Üldkohtu otsusel kohtunike allkirjade puudumine

Kolme kohtuniku allkirja puudumisel on kohtuotsus tervikuna tühine, nagu on sätestatud Üldkohtu kodukorra artiklis 118 ja Üldkohtu põhikirja artiklis 37.

2. Teine väide: rikutud on ELTL artiklit 101 (kohtuotsuse punktid 143–307)

Üldkohus tegi vea ELTL artikli 101 kohaldamisel, kui ta nõustus komisjoni järeldusega rikkumise toimepanemise kohta. Üldkohus ei hinnanud nõuetekohaselt, kas väidetav rikkumine on EMP seisukohalt asjakohane. Üldkohus kohaldas valesti tõendite kogumi põhimõtet ja pööras ümber tõendamiskoormise apellandi kahjuks, millega ta rikkus süütuse presumptsiooni.

3. Kolmas väide: üks ja jätkuv rikkumine (kohtuotsuse punktid 308–400)

Üldkohus tegi vea ELTL artikli 101 kohaldamisel, kui ta järeldas, et ajavahemikus 26. juunist 1998 kuni 23. aprillini 2012 esines kõiki elektrolüütikondensaatoreid hõlmav üks ja jätkuv rikkumine. Üldkohus kohaldas ebaõiget õiguslikku kriteeriumi, selleks et kindlaks teha, kas olemas oli tervikplaan, mis on ühe ja jätkuva rikkumise esinemise tingimus. Lisaks, isegi kui õigusliku kriteeriumiga nõustuda, ei võimalda Üldkohtu tuvastatud faktilised asjaolud järeldada jätkuvat, see tähendab katkematut rikkumist.

4. Neljas väide: eesmärgil põhinev rikkumine (kohtuotsuse punktid 401–429)

Üldkohus tegi vea ELTL artikli 101 kohaldamisel, kui ta nõustus komisjoni seisukohaga, mille kohaselt tuleb kogu rikkumist käsitleda eesmärgil põhineva rikkumisena. Üldkohus esitas oma järelduses ebapiisavad põhjendused ja kohaldas vahetatud teabe hindamisel vale õiguslikku kriteeriumi.

5. Viies väide: pädevus (kohtuotsuse punktid 71–83)

Üldkohus tegi vea, kui ta kinnitas, et komisjonil on ELTL artikli 101 ja EMP lepingu artiklite 53 ja 56 alusel territoriaalne pädevus kogu rikkumise eest karistamiseks. Üldkohus oleks pidanud pädevuse tuvastamiseks kohaldama tolerantsusmäära, selle asemel et tugineda elektrolüütikondensaatoreite „liidus pelga müümise“ järeldusele, ning oleks igal juhul pidanud piisavalt põhjendama oma järeldust.

6. Kuues väide: trahvi arvutamine (kohtuotsuse punktid 430–526)

Üldkohus jättis nõuetekohaselt kohaldamata proportsionaalsuse põhimõtte ja rikkus teatud hulka menetlusnorme, nimelt põhjendamiskohustust, tõendite täieliku hindamise kohustust ja asjaolude ammendava uurimise kohustust, kui ta hindas tõendeid, mille apellant oli esitanud komisjonile.

(¹) Otsus C(2018) 1768 final.

Euroopa Kohtu presidendi 26. oktoobri 2021. aasta määrus (Sofiyski rayoneni sadi eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – „BOSOLAR“ EOOD versus „CHEZ ELEKTRO BULGARIA“ AD, menetluses osales: „NATSIONALNA ELEKTRICHESKA KOMPANIA“ EAD

(Kohtuasi C-366/19) ⁽¹⁾

(2022/C 64/39)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 255, 29.7.2019.

Euroopa Kohtu presidendi 26. oktoobri 2021. aasta määrus (Tribunal Constitucionali eelotsusetaotlus – Portugal) – Autoridade Tributária e Aduaneira versus VectorImpacto – Automóveis Unipessoal Lda

(Kohtuasi C-136/21) ⁽¹⁾

(2022/C 64/40)

Kohtumenetluse keel: portugali

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 189, 17.5.2021.

ÜLDKOHUS

26. novembril 2021 esitatud hagi – EMS Electro Medical Systems versus EUIPO (AIRFLOW)

(Kohtuasi T-751/21)

(2022/C 64/41)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: EMS Electro Medical Systems GmbH (München, Saksamaa) (esindajad: advokaadid K. Scheib ja C. Schulte)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: sõnamärgi AIRFLOW ELi nimetav rahvusvaheline registreering – registreerimistaotlus nr 1 533 193

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 29. septembri 2021. aasta otsus asjas R 546/2021-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja EMS Electro Medical Systems GmbH kohtukulud.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti c ja artikli 7 lõike 2 väär tõlgendamine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b ja artikli 7 lõike 2 väär tõlgendamine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 75 lõike 1 rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 76 lõike 1 rikkumine.

8. detsembril 2021 esitatud hagi – C&C IP UK versus EUIPO – Tipico Group (t)

(Kohtuasi T-762/21)

(2022/C 64/42)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: C&C IP UK Ltd (Bristol, Ühendkuningriik) (esindajad: advokaadid A. von Mühlendahl ja H. Hartwig)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Tipico Group Ltd. (St. Julian's, Malta)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse kaubamärgi taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidluslune kaubamärk: ELi kujutismärgi taotlus – registreerimistaotlus nr 17 915 463

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 3. septembri 2021. aasta otsus asjas R 2326/2020-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- jätta rahuldamata Tipico Group Ltd. kaebus EUIPO vastulausete osakonna 19. oktoobri 2020. aasta otsuse peale asjas B 3 080 138;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja Tipico Group Ltd-lt, kui viimane peaks menetlusse astuma.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b ja artikli 8 lõike 5 rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

9. detsembril 2021 esitatud hagi – Daw versus EUIPO – Sapa Building Systems (alpina)

(Kohtuasi T-766/21)

(2022/C 64/43)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Daw SE (Ober-Ramstadt, Saksamaa) (esindaja: advokaat A. Haberl)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Sapa Building Systems SpA (Naviglio, Itaalia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse kaubamärgi taotleja: teine pool apellatsioonikoja menetluses

Vaidluslune kaubamärk: ELi kujutismärgi „alpina“ taotlus – registreerimistaotlus nr 15 123 342

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 23. septembri 2021. aasta otsus asjas R 2198/2020-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja Sapa Building Systems SpA-lt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 33 lõike 2 rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

14. detsembril 2021 esitatud hagi – Gameageventures versus EUIPO (GAME TOURNAMENTS)**(Kohtuasi T-776/21)**

(2022/C 64/44)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled***Hageja:* Gameageventures LLP (Folkestone, Ühendkuningriik) (esindaja: advokaat S. Santos Rodríguez)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusalune kaubamärk:* ELi kujutismärgi „GAME TOURNAMENTS“ taotlus – registreerimistaotlus nr 18 207 605*Vaidlustatud otsus:* EUIPO viienda apellatsioonikoja 5. oktoobri 2021. aasta otsus asjas R 211/2021-5**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud ja seoses EUIPO menetlusega kantud kulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Põhjendamiskohustuse ja õiguse olla ärakuulatud rikkumine;
 - Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine;
 - Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;
 - Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 3 rikkumine;
 - Võrdse kohtlemise ja hea halduse põhimõtete rikkumine.
-

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu
Väljaannete Talitus
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET